

[Aksel Møller.]

rette det samme Spørgsmaal til det ærede Medlem selv? Hvad saa, hvilke Tanker har han gjort sig, som maaske dog har Udsigt til at komme betydelig nærmere den Opgave at skulle gaa i Gang med en Løsning af de Pengesaneringsproblemer, der senere opstaar? Hvad er det, han tænker man saa skal bringe i Anvendelse? Mener det ærede Medlem Hr. V. Buhl — for det har man i og for sig nok Lov at være sønstelig for, naar man hører hans Tale nu —, at vi skal til en Togangsskat, naar han faar Magt, Ære og Ansvar? Jeg har den allerstørste Sympati for en Rigsdagsmand, der som det ærede Medlem i den Grad forstaar at svinge Kritikens Svøb over, hvad der er udført, men var det ikke ganske naturligt nu med Ansigtet vendt mod den Dag, da Befolkningen skal udtale sig, at faa at vide, om den stærke Kritik, som er anvendt ved denne Lejlighed, om disse Svøbeslag ikke, naar det kommer til Stykket, maaske er Svøbeslag, der skal ramme Befolkningen gennem nye Eengangsskattelove, denne Gang gennemført under socialdemokratisk Fortegn?

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg glemte før at besvare det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsens Spørgsmaal om, hvad de andre Opsagningsforanstaltninger vilde indbringe. Jeg kan herom bringe følgende Oplysninger, der naturligvis ogsaa hovedsagelig er meget skønsmæssige. Seddelombytningen har indbragt 72 Mill. Kr. plus 41 Mill. Kr. for beslaglagte Sedler hos den tyske Værnemagt og dens Medlemmer. Inddragningen af Bank- og Sparekassekonti og Værdipapirer efter Anmeldelsespligten for saadanne skønnes at indbringe ca. 50 Mill. Kr. Konfiskation af tysk og japansk Ejendom kan efter et formentlig meget forsigtigt Skøn ligeledes bedømmes til 50 Mill. Kr., medens Tilbagebetalinger til Revisionsudvalget for tyske Betalinger kan anslaaes til omkring 100 Mill. Kr. Dertil kommer saa den Del af indgaaede Skattebøder og Efterbetalinger, som tages ud af de normale aarlige Driftsbudgetter og indbetales paa Statens Reguleringskonto i Danmarks Nationalbank; det kan i Øjeblikket anslaaes til, lad mig sige meget rundt, mellem 600 og 650 Mill. Kr., antagelig nærmest ved det sidste Tal. Hertil kommer saa den Del af Skattebøder og Efterbetalinger, som tilfalder Kommunerne, og som af disse skal indbetales paa særlige Konti i Danmarks Nationalbank. Disses Beløb er mig ikke bekendt, men jeg skulde paa Grundlag af det øvrige skønne, at det bliver henved et Par Hundrede Mill. Kr. Jeg bemærker, at

foruden de her nævnte Eengangsforsanstaltninger har man jo besluttet, at visse Indtægter, der tilgaaar Statskassen ad anden Vej, skal indgaa paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken. Det gælder saaledes visse Forbrugsafgifter og Provenu af Krigskonjunkturskatten; det drejer sig om Forbrugsafgifter paa ca. 250 Mill. Kr., medens det Beløb af Krigskonjunkturskatten, der vil indgaa paa Reguleringskontoen, i Øjeblikket kan anslaaes til ca. 185 Mill. Kr. Det er de Beløb, der vil indgaa, og som jeg nævnte før, kan der fra Dato og fremover ventes ca. 1 Milliard Kr. i alt som den resterende Del af Eengangsskatten og den resterende Del af de andre Eengangsopsagningsbeløb, som jeg her har nævnt.

Jeg skal saa til Slut takke det ærede Medlem Hr. V. Buhl for den store Omsorg, han nærer for mit Rygte. Det er jo noget, man sætter Pris paa, men naar man sammenholder det ærede Medlems Udtalelser og den Patos, hvormed de blev fremsat, med de Rygter om Valg, som ifølge visse Blade skal være fremme i Tiden, kan man ikke undgaa at mærke Hensigten og blive forstemt.

V. Buhl: Til den højtærede Finansminister skal jeg sige, at jeg tror, jeg tidligere har givet Udtryk for en lignende Vurdering af den højtærede Finansminister, som jeg gjorde i Dag, saa jeg tror ikke, (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Jeg skal nok undlade at gøre Gengæld med Vurderingen!) ... at den højtærede Finansminister har Grund til at skele til Valget i den Anledning.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller stillede mig Spørgsmaalet: hvad nu? Det er naturligvis et Spørgsmaal; som vi kan have Grund til gensidig at stille hinanden. Jeg skal for mit Vedkommende gerne sige, at efter min Opfattelse maa den fortsatte Sanering, som er nødvendig, og som jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem ogsaa anser for uomgængelig nødvendig, løses paa en saadan Maade, at det i størst mulig Udstrækning bliver Skatteyderne med de store Indtægter og de store Formuer, der kommer til at bære den dermed forbundne Byrde. Hvilken nærmere Fremgangsmaade der i saa Henseende skal følges eller bør følges, skal jeg ikke sige.

Jeg stiller mig dog skeptisk over for Muligheden af en ny Form for Eengangsskat, men nogen nærmere Anvisning angaaende Vejen er jeg naturligvis ikke i Stand til at give her i Øjeblikket. Det, jeg kan pege paa, er det Princip, som vil blive fulgt.